

35. Izraelité prošli suchou nohou přes Rudé moře

Izraelity pronásledovalo faraonovo vojsko. Izraelité došli k moři a volali k Hospodinu o pomoc, ten udělal zázrak: moře se rozdělilo na dvě části a Izraelité mohli projít na druhý břeh.

Egyptský faraon nakonec Izraelity propustil. Byla teď před nimi dlouhá cesta. Po třech dnech putování, když přišli k moři, uslyšeli za svými zády hluk. Copak se to dělo? Z dálky zahlédli koně a vozy, na kterých přijížděli egyptští vojáci v čele s jejich zlým faraonem. Faraon totiž litoval toho, že dovolil Izraelitům odejít, a teď je chtěl zahnat zpět. Izraelité se moc polekali a začali plakat a naříkat. Nevěděli totiž, co s nimi bude. Před nimi se rozprostíralo moře a z druhé strany se blížil zlý faraon se svými vojáky. Mojžíš věřil Hospodinu. Stoupl si na vysoký kámen a začal všechny nahlas povzbuzovat: „Nebojte se přece! Vždyť se o nás Hospodin stará. Nemusíme vůbec proti vojsku bojovat! Uvidíte, Hospodin nás zachrání! Pojděte za mnou!“ Všichni spěchali za Mojžíšem a Mojžíš šel k moři a modlil se k Hospodinu.

Moře bylo hluboké a jeho vlny se zvedaly vysoko k nebi. Mojžíš napřáhl ruku s holí nad vodou, to mu totiž řekl Hospodin, aby udělal. Zvedl se pak vítr, který rozehnal vodu na dvě strany. Tak vznikla v moři cesta, kterou mohli Izraelité projít. První přešel Mojžíš, za ním šli všichni ostatní.

Když se faraon a jeho vojáci přiblížili k moři a rozhlédli se, byli celí bez sebe. Uviděli, jak Izraelité procházejí mezi dvěma vodními stěnami! Faraon i vojáci byli tak rozzlobení, že je nenapadlo, jaký zázrak se tu stal. „Kupředu!“ zakřičel faraon. „Musíme je dohonit! Pak jim ukážeme! Všechny je pobijeme.“ A pak vjel se svým krásným vozem na cestu středem moře a vojáci za ním. Jak nejrychleji mohli, tak se hnali za Izraelem. Když byli uprostřed moře, Izraelité už stáli na druhém břehu. Egyptané je však dohonit nemohli. Hospodin tehdy řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře.“ Jakmile to Mojžíš udělal, voda se v tu ránu vrátila nazpět. Zavalila koně, vojáky i faraona. A tak už nemohli Izraelitům škodit.

Teď byl izraelský národ svobodný. Jak se lidé radovali! Na břehu moře slavnostně jásali a tančili. Zpívali i píseň, kterou složil Mojžíš. Děkovali v ní Hospodinu těmito slovy: „Chvalte Hospodina, protože je dobrý. Utopil koně a vojsko v moři. Hospodin je naším králem.“

Úkol:

Izraelité si mysleli, že jsou v pasti a bude s nimi amen, ale Bůh je zázračně vysvobodil. Izraelité si uvědomovali, že ten, kdo je zachránil, byl Hospodin, a byli mu za to náležitě vděční. I my, když nevíme kudy kam, nevíme, jak něco dopadne, prosíme Boha, aby nám pomohl... Modlíme se za to, aby se například podařilo vystoupení, které nás čeká, prosíme za to, aby se někdo uzdravil, aby tatínek přijel šťastně domů... Když nás Bůh vyslyší a vystoupení se podaří, lidé se uzdraví a tatínek už je s námi doma, nezapomínáme za to Pánu Bohu poděkovat?